

Evangelí del dimecres de la setmana XIII de durant l'any: Jesús arriba a temps

Evangelí i comentari de
dimecres de la XIII setmana del
temps de durant l'any. “Tota la
ciutat va sortir a trobar Jesús i li
suplicaren que abandonés el
seu territori.” Davant el rebuig
d'aquella ciutat sencera, volem
que els nostres conciutadans
coneguin i estimin cada cop
més Jesucrist, a través de la
nostra amistat.

Evangelí (Mt 8, 28-34)

Després Jesús va arribar a l'altra banda del llac, al territori dels gadarencs, i l'anaren a trobar dos endimoniats que venien de les coves sepulcrales. Eren tan perillosos que ningú no s'aventurava a passar per aquell camí.

Els endimoniats es posaren a cridar:

—Per què et fiques amb nosaltres, Fill de Déu? ¿Has vingut aquí a turmentar-nos abans d'hora?

Un tros lluny, hi pasturava un gran ramat de porcs. Els dimonis suplicaven a Jesús:

—Si ens treus fora, envia'ns al ramat de porcs.

Ell els digué:

—Aneu-hi.

Els dimonis van sortir i se n'anaren als porcs. Llavors tot el ramat es va tirar al llac des de dalt del precipici, i van morir ofegats dintre l'aigua.

Els porquers van fugir, anaren a la ciutat i escamparen la notícia de tot el que havia passat i el cas dels endimoniats.

Tota la ciutat va sortir a trobar Jesús i li suplicaren que abandonés el seu territori.

.....

Comentari

Hem arribat, amb Jesús a bord, a l'altra riba del mar de Galilea i l'acompanyem fins a Gàdara, terra de gentils. També allí el Senyor vol portar la Bona Nova, ja que “Ell no fa accepció de persones” (*Sir* 35, 13).

Ben units a Ell podem ser testimonis de les situacions més impactants: dos

endimoniats furiosos davant de la presència inesperada de Jesús. Els dimonis no coneixen que Déu és Amor (1 Jn 4,16), ni saben que el Cor de Jesús encarna aquest Amor per tota la humanitat; però sí que reconeixen en aquest Home un exorcista implacable: molts dimonis ja s'han sotmès a Ell. I rabien d'enveja quan el veuen defensar els homes del poder maligne i vèncer. No entra als seus plans que Jesús pugui recórrer quilòmetres, travessar mars i arribar “abans del temps” per expulsar-los.

L'escena se'ns mostra esgarrifosa: els homes són alliberats i al seu lloc un ramat de porcs seran els nous posseïts. Eren animals considerats impurs a les lleis jueves. Però l'home és cridat a la puresa, a la santedat; el seu cos no és un lloc digne dels dimonis. Per això Jesús exerceix tot el seu poder per alliberar aquests homes. Per ells, per cada home, per

cada dona, Ell donarà la seva vida a la Creu, rescatant-nos del pecat i del poder del maligne. Del seu Cor obert manaran la sang i l'aigua que purificaran el món.

Al costat de la meravella de veure lliures aquests homes, queda la pena del rebuig a Jesús per part dels habitants de Gàdara. Per ells, l'exorcisme és també un dur retret, ja que no els importava el terrible turment d'aquells dos conciutadans seus. Vivien d'esquenes, amb una impuresa més gran que la d'aquells animals. Si en algun moment de la nostra vida, davant del patiment dels altres, tenim la temptació de mirar cap a una altra banda, acudim al Sagrat Cor de Jesús: d'aquí brollen, “tresors inesgotables d'amor, de misericòrdia, d'afecte”[1]. I serem capaços de fer-nos càrrec de les ferides d'aquest món, de ser misericordiosos com el Pare celestial (cf. *Lc* 6, 36).

[1] Sant Josepmaria, És Crist que passa, n. 162 (homilia “El Cor de Crist, pau dels cristians”).

Josep Boira // Wavetop - Getty Images Pro

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dimecres-de-la-setmana-xiii-de-durant-lany-jesus-arriba-a-temps/> (15/03/2026)